

Świętochłowice, 2 marzec 2022r.

PE.310.2.2021.WW

██████████ SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ
ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ

██████████
reprezentowana przez

adwokata ██████████

ul. ██████████ ██████████

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Prezydent Miasta Świętochłowice działając na podstawie art. 14 j, w związku z art. 14 b, art. 14 c i art. 14 k § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja Podatkowa (Dz.U. z 2021r. poz. 1540) oraz art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz.U. z 2019r. poz. 1170) oraz § 1 pkt. 1 lit d uchwały nr XXXIII/278/20 Rady Miejskiej w Świętochłowicach z dnia 30 listopada 2020r. w sprawie wysokości stawek podatku od nieruchomości na terenie miasta Świętochłowice w 2021r,

STWIERDZA

że stanowisko Wnioskodawcy przedstawione we wniosku z dnia 30 listopada 2021 roku o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego w zakresie stosowania stawki 5,06 zł za m² powierzchni użytkowej wskazanej w § 1 pkt 1 lit. d uchwały nr XXXIII/278/20 Rady Miejskiej w Świętochłowicach z dnia 30 listopada 2020 roku do całej powierzchni nieruchomości budynkowej stanowiącej jego siedzibę w opisanym we wniosku stanie faktycznym jest nieprawidłowe.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 30 listopada 2021r.(data wpływu do Urzędu Miejskiego Świętochłowice 23 grudnia 2021r.) Wnioskodawca - ██████████ Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, reprezentowana przez adwokata ██████████ - zwrócił się do Prezydenta Miasta Świętochłowice jako samorządowego organu interpretacyjnego z pisemnym wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego w zakresie ustalenia, czy podmiot powiązany z Wnioskodawcą (Najemca)- ██████████ sp. z o. o. po wybudowaniu budynku dla celów usług badania i analiz medycznych będzie mógł skorzystać z preferencyjnej stawki podatku w podatku od nieruchomości. Wnioskodawca, na skutek wezwania do uzupełnienia braków formalnych wniosku (pismo z dnia 28 grudnia 2021r.) stosownie do normy art. 14 b Ordynacji Podatkowej złożył oświadczenia:

1. o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń i zeznań,

2. o fakcie, że elementy stanu faktycznego objętego wnioskiem -w dniu złożenia wniosku- nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej oraz, że sprawa nie została rozstrzygnięta co do istoty w decyzji czy postanowieniu organu podatkowego.

Ponadto, Wnioskodawca wyjaśnił, że powiązanie podmiotów gospodarczych opiera się na stosunku dominacji spółki kapitałowej w rozumieniu art. 4 § 4 Kodeksu Spółek Handlowych polegającej na posiadaniu przez spółkę [REDAKTOWANO] Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z/s w Zabrze (wcześniej [REDAKTOWANO] Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z/s w Zabrze 100% udziałów w kapitale zakładowym spółki [REDAKTOWANO] Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z/s w Katowicach).

We wniosku przedstawiono następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca jest podatnikiem podatku od nieruchomości jako właściciel nieruchomości gruntowej oraz będzie właścicielem budynku, który ma powstać na tej nieruchomości gruntowej. Jest również polskim rezydentem podatkowym. Wnioskodawca zamierza wynająć podmiotowi z nim powiązanemu opisaną nieruchomość. Podmiot powiązany (najemca) prowadzi działalność gospodarczą w zakresie przeprowadzania badań i analiz medycznych. Mając na uwadze dynamiczny rozwój ów przedsiębiorstwa zamierza wynająć siedzibę spełniającą dla niej wszelkie funkcje w sposób kompleksowy. Budynek przeznaczony na wynajem ma powstać w Świętochłowicach przy ul. [REDAKTOWANO] w zabudowie parterowej, a powierzchnia całkowita wynosić ma 2 309 m² i rozkładać się na 104 pomieszczenia. Siedziba będzie jednocześnie punktem w którym świadczone będą usługi badań i analiz medycznych przez najemcę. Oprócz wskazanej funkcji pomieszczenia zajęte zostaną na następujące cele: wsparcia działalności medycznej, administracyjne, gospodarczo - użytkowe i świadczenia usług weterynaryjnych. Pomieszczenia zajmować będą powierzchnię:

1. usługi medyczne i laboratoryjne - 457 m² (20% powierzchni całego budynku),
2. wsparcie działalności medycznej - 1012 m² (44% powierzchni całego budynku),
3. administracja - 700 m² (30% powierzchni całego budynku),
4. gospodarczo - użytkowe - (1% powierzchni całego budynku),
5. usługi weterynaryjne - (5% powierzchni całego budynku).

Niemalże wszystkie pomieszczenia istniejące w siedzibie związane są w sposób ścisły z wykonywaniem badań, a tym samym udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej. Ścisłe powiązanie opisywanych pomieszczeń z wykonywaniem świadczeń zdrowotnych polega na konieczności wieloetapowego działania w celu przeprowadzenia badania. Niemożliwe jest wyznaczenie konkretnych pomieszczeń w których świadczone są usługi zdrowotne. Najemca nie prowadzi innej działalności niż wskazana powyżej, ani nie zamierza wykorzystywać nieruchomości do celów osobistych. Wszystkie inne funkcje, które spełniać będzie opisywany budynek będą funkcjami akcesoryjnymi względem działalności leczniczej.

W związku z powyższym, Wnioskodawca zadał następujące pytanie:

Czy prawidłowe jest stanowisko Wnioskodawczyni, zgodnie z którym ma prawo zastosować stawkę w kwocie 5,06 zł za m² powierzchni użytkowej wskazanej w § 1 pkt 1 lit. d uchwały nr XXXIII/278/20 Rady Miejskiej

w Świętochłowicach z dnia 30 listopada 2020 r. w sprawie wysokości stawek podatku od nieruchomości na terenie miasta Świętochłowice w 2021 r. do całej powierzchni nieruchomości budynkowej stanowiącej jej siedzibę?

Stanowisko Wnioskodawcy

Przedstawiając własne stanowisko, Wnioskodawca podniósł przede wszystkim, że w jego ocenie stawka preferencyjna podatku od nieruchomości wskazana w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d Ustawy o Podatkach i Oplatach Lokalnych (dalej: UoPiOL) będzie miała zastosowanie do całej nieruchomości budynkowej stanowiącej siedzibę. Zdaniem Wnioskodawcy, nie jest możliwe wyodrębnienie konkretnych pomieszczeń w których wykonywana jest działalność lecznicza, bowiem poszczególne zadania związane z taką działalnością realizowane są w różnych jej miejscach. Mając to na uwadze, Wnioskodawca uznaje, że cała siedziba służy wykonywaniu działalności leczniczej, bowiem nie jest w niej prowadzona inna działalność poza działalnością leczniczą, ani też żadna jej część nie jest wykorzystywana na inne cele prywatne Wnioskodawcy, bowiem w całym obiekcie prowadzona jest działalność związana z różnymi formami analityki profilaktycznej.

Wnioskodawca przywołał w tym zakresie orzecznictwo sądownictwa administracyjnego wskazując, że w tym zakresie istnieje niejednolita linia orzecznicza. Zgodnie z pierwszą z nich, ulga określona w art. 5 ust. 1 lit. d UoPiOL dotyczy jedynie pomieszczeń, które są zajęte wyłącznie na udzielanie świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, natomiast nie spełniają tego wymogu nieruchomości, w których oprócz czynności korzystających z ulgi wykonywane są również inne czynności komercyjne (tak wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 22 kwietnia 2016 roku sygn. akt: I SA/Kr 268/16).

Druga linia orzecznicza Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie wskazuje natomiast, że preferencyjna stawka podatku od nieruchomości dla nieruchomości wykorzystywanych do celów związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych ma zastosowanie również, gdy nieruchomość ta jest wykorzystywana także do prowadzenia innej działalności gospodarczej.

Zdaniem Wnioskodawcy uznać należy, że intencją ustawodawcy nie było objęcie preferencyjną stawką podatku tylko i wyłącznie pomieszczeń, w których wykonywana jest działalność lecznicza lecz wszystkich, które pozostają z nią w związku.

Po rozpatrzeniu stanowiska Wnioskodawcy organ podatkowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią przepisu art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d UoPiOL, Rada gminy określa - w drodze uchwały - wysokość stawki podatku od nieruchomości - budynków lub ich części związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajętych przez podmioty udzielające tych świadczeń, przy czym stawka ta nie może przekroczyć określonego w ustawie progu w przeliczeniu na 1 m² powierzchni użytkowej. § 1 pkt 1 lit. d uchwały nr XXXIII/278/20 Rady Miejskiej w Świętochłowicach z dnia 30 listopada 2020 roku stanowi zaś, że roczna stawka podatku od nieruchomości - w zakresie budynków lub ich części związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej, zajętych przez podmioty udzielające tych świadczeń - wynosi 5,06 zł od 1 m² powierzchni użytkowej.

Z treści art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d UoPiOL wynika więc, że stosowanie korzystnej dla podatników stawki podatku wymaga spełnienia dwóch warunków: budynek lub jego część muszą być związane z udzielaniem

świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej oraz powinien być on (budynek) zajęty przez podmiot udzielający tych świadczeń. Powyższe przesłanki muszą być spełnione łącznie, aby preferencja podatkowa mogła być stosowana. Ustawodawca w analizowanym przepisie wskazuje jednoznacznie na warunek przedmiotowy (pierwszy z wymienionych) oraz podmiotowy (drugi z wymienionych). Aby więc prawidłowo ustalić zakres stosowania tej stawki podatku od nieruchomości, konieczne jest w pierwszej kolejności ustalenie, czy w budynku świadczone są usługi zdrowotne, a po drugie, czy jest on zajęty przez podmiot uprawniony do udzielania tych świadczeń.

W pierwszej kolejności organ podatkowy wyjaśnia iż, pojęcie "świadczeń zdrowotnych" definiuje art. 2 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 roku o działalności leczniczej, zgodnie z którym świadczenie zdrowotne oznacza „działania służące zachowaniu, ratowaniu, przywracaniu lub poprawie zdrowia oraz inne działania medyczne wynikające z procesu leczenia lub przepisów odrębnych regulujących zasady ich wykonywania. Podobna definicja zawarta jest przykładowo w przepisie art. 5 pkt 40 ustawy z 27.8.2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, zgodnie z którym świadczenie zdrowotne to działanie służące profilaktyce, zachowaniu, ratowaniu, przywracaniu lub poprawie zdrowia oraz inne działanie medyczne wynikające z procesu leczenia lub przepisów odrębnych regulujących zasady ich udzielania.

Przesłanka podmiotowa wynikająca z art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d UoPiOL z kolei odwołuje się do podmiotów udzielających świadczeń zdrowotnych. Wymienione są one w art. 4 ust. 1 Ustawy o działalności leczniczej, w którym to przepisie ustawodawca wskazuje, że podmiotami leczniczymi są:

„1) przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162) we wszelkich formach przewidzianych dla wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej,

2) samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej,

3) jednostki budżetowe, w tym państwowe jednostki budżetowe tworzone i nadzorowane przez Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Ministra Sprawiedliwości lub Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, posiadające w strukturze organizacyjnej ambulatorium, ambulatorium z izbą chorych lub lekarza podstawowej opieki zdrowotnej, pielęgniarkę podstawowej opieki zdrowotnej lub położną podstawowej opieki zdrowotnej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 października 2017 r. o podstawowej opiece zdrowotnej (Dz.U. z 2020 r. poz. 172 i 1493),

4) instytuty badawcze, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz.U. z 2020 r. poz. 1383),

5) fundacje i stowarzyszenia, których celem statutowym jest wykonywanie zadań w zakresie ochrony zdrowia i których statut dopuszcza prowadzenie działalności leczniczej,

5a) posiadające osobowość prawną jednostki organizacyjne stowarzyszeń, o których mowa w pkt 5,

6) osoby prawne i jednostki organizacyjne działające na podstawie przepisów o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej, o stosunku Państwa do innych kościołów i związków wyznaniowych oraz o gwarancjach wolności sumienia i wyznania,

7) jednostki wojskowe

- w zakresie, w jakim wykonują działalność leczniczą.”

Działalność lecznicza, o której mówi wyżej wymieniony przepis zdefiniowana jest z kolei w art. 3 ust. 1-2a, który stanowi:

„1. Działalność lecznicza polega na udzielaniu świadczeń zdrowotnych. Świadczenia te mogą być udzielane za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności.

2. Działalność lecznicza może również polegać na:

1) promocji zdrowia lub

2) realizacji zadań dydaktycznych i badawczych w powiązaniu z udzielaniem świadczeń zdrowotnych i promocją zdrowia, w tym wdrażaniem nowych technologii medycznych oraz metod leczenia.

2a. Czynności, o których mowa w ust. 2, mogą być wykonywane za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności.”

W opisanym przez Wnioskodawcę stanie faktycznym, podmiot z nim powiązany jest przedsiębiorcą realizującym świadczenia zdrowotne. To oznacza, że będzie on co do zasady uważany - zgodnie z art. 3 ust. 1 i 4 ust. 1 pkt 1 Ustawy o działalności leczniczej - za podmiot leczniczy, gdyż udzielanie świadczeń zdrowotnych mieści się w szerszym pojęciu „działalności leczniczej”. Nie ma przy tym znaczenia fakt, że to najemca, a nie podatnik prowadzić będzie taką działalność. Dla zastosowania preferencyjnych stawek podatku od nieruchomości nie jest wymagane osobiste prowadzenie przez podatnika działalności gospodarczej w zakresie udzielania świadczeń zdrowotnych, ale wystarczające jest, aby to osoba trzecia wykonywała w wynajmowanym lokalu tego rodzaju działalność.

Rozpatrując natomiast istnienie przesłanki przedmiotowej, warunkującej możliwość stosowania stawki podatku od nieruchomości określonej w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d UoPiOL i § 1 ust. 1 lit. d Uchwały, w pierwszej kolejności podnieść trzeba, że ze względu na ogólne sformułowanie definicji świadczenia zdrowotnego z przykładowym jedynie wyliczeniem tych świadczeń oraz zróżnicowany charakter podmiotów leczniczych nie jest możliwe generalne wskazanie określonych pomieszczeń jako przeznaczonych na udzielanie świadczeń zdrowotnych.

Przy ustalaniu czy budynki lub ich części są zajęte na prowadzenie działalności w zakresie ich udzielania należy uwzględnić charakter świadczeń zdrowotnych oraz rodzaj podmiotu, który ich udziela. Równocześnie, użyty przez ustawodawcę termin „zajęte” oznacza, że budynek (lub jego część) powinien być faktycznie wykorzystywany do udzielania świadczeń zdrowotnych. Użycie takiego sformułowania jest działaniem celowym, podkreślającym faktyczny związek przedmiotu opodatkowania z prowadzoną działalnością leczniczą. Tym samym, wskazana wyżej stawka podatku od nieruchomości może dotyczyć wyłącznie tych części budynku Wnioskodawcy, które związane są tylko z udzielaniem świadczeń zdrowotnych. W pomieszczeniach, które miałyby zostać objęte stawką podatku określoną w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d UoPiOL i § 1 ust. 1 lit. d Uchwały niemożliwe byłoby - co do zasady - ich wykorzystywanie do innej działalności gospodarczej.

Pogląd taki znajduje potwierdzenie w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 grudnia 2020 roku wydanego w sprawie o sygn. akt: II FSK 1968/18, w którym wskazano:

„Dlatego też należy przyjąć, że pomieszczenia związane z działalnością leczniczą nie mogą być zasadniczo wykorzystywane na inne cele niż związane z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w przedstawionym wyżej

rozumieniu, w tym np. cele komercyjne (np. hotelarskie, turystyczne, gastronomiczne), kierowane do innego kręgu osób niż te, które korzystają z usług leczniczych. Wyjątek mogą stanowić natomiast przypadki epizodyczne, jednostkowe, nie mające znaczenia dla podatnika.(...) Ustawodawca nie definiuje terminu "zajęte przez podmiot udzielający tych świadczeń". Proces wykładni prawa, w przypadku gdy ustawodawca przy ustalaniu znaczenia danego przepisu nie odsyła do innego aktu prawnego, powinien co do zasady rozpocząć się od wykładni językowej. W języku potocznym "zająć" oznacza zappełnić, wypełnić sobą lub czymś jakąś przestrzeń, powierzchnię czegoś. Użyty przez ustawodawcę zwrot "zajęte przez podmiot udzielający tych świadczeń" ma na celu podkreślenie, iż w budynku lub jego części nie może być jednocześnie wykonywana inna działalność gospodarcza, bowiem zajmuje go podmiot udzielający świadczenia medyczne. W analizowanej sprawie brak spełnienia tej przesłanki jest oczywisty: nie sposób przyjąć, że budynki kopalni, służące przede wszystkim przechowywaniu i obróbce kopaliny są zajęte przez podmiot udzielający świadczeń medycznych w rozumieniu analizowanego przepisu.

Wskazane powyżej rozumienie terminu "zajęcie" potwierdza także wykładnia systemowa wewnętrzna. Ustawodawca wielokrotnie na gruncie przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych posługuje się tym terminem w celu wypuklenia rzeczywistego wykorzystywania przedmiotu opodatkowania w określonym celu. Szczególnie, choć nie tylko, widoczne jest to w przypadku przepisów regulujących zwolnienia podatkowe (art. 7 ust. 1 pkt 1a, 2, 6, 9, 12, 13, 14) czy też przepisów dotyczących opodatkowania podatkiem od nieruchomości gruntów rolnych i leśnych. Mogą być one opodatkowane tym podatkiem tylko w jednym przypadku - gdy zostaną zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej. Powołane regulacje potwierdzają tylko tezę, że w każdym przypadku, gdy w przepisach prawa podatkowego jest mowa o "zajęciu", należy przez to rozumieć definitywne użytkowanie budynku lub jego części w jednym celu - tu udzielania świadczeń zdrowotnych. (R. Dowgier, Podatki i opłaty lokalne, Komentarz do art. 5 u.p.o.l.).

W konsekwencji sam wpis do rejestru podmiotów leczniczych nie uprawnia do uznania, iż wszystkie pomieszczenia będące własnością podmiotu wpisanego do takiego rejestru będą podlegać preferencji podatkowej opisanej w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d u.p.o.l. Pojęcie budynków lub ich części zajętych przez podmioty udzielające świadczeń zdrowotnych należy więc wiązać z każdym miejscem, z którego korzystają te podmioty (lecznicze) celem udzielania świadczeń zdrowotnych. Pomieszczenia te nie mogą być jednocześnie co do zasady wykorzystywane do innej działalności gospodarczej."

Wskazania przy tym wymaga, że powyższe rozważania dotyczą wykorzystywania nieruchomości do celów prowadzenia działalności gospodarczej niezwiązanej w żaden sposób z udzielaniem świadczeń zdrowotnych. Organ podatkowy podziela przy tym stanowisko wyrażone w orzecznictwie sądów administracyjnych, zgodnie z którym nie jest w tym zakresie wymagane, aby dane pomieszczenie było wykorzystywane bezpośrednio do działalności leczniczej. Wystarczające jest, aby budynek lub jego części tylko pośrednio wspierały udzielanie świadczeń zdrowotnych. Przytoczyć tutaj można fragment wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 06 listopada 2020 roku wydanego w sprawie o sygn. akt: II FSK 3451/18: „Jak wynika z przedstawionych rozważań, kluczowego znaczenia dla wyjaśnienia sprawy nabiera wyjaśnienie zwrotu: "związany z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej". W szczególności należy ustalić, co oznacza użyte przez ustawodawcę określenie "związany z". W ocenie NSA oznacza to tyle, co: "mający związek", "powiązany", "wiązący

się". Wyprowadzić z tego można wniosek, że przesłanka przedmiotowa z art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d u.p.o.l. zostanie również spełniona w odniesieniu do pomieszczeń, które co prawda nie są wykorzystane bezpośrednio do działalności leczniczej, lecz z jej prowadzeniem są powiązane, a zatem jej pośrednio służą. Skoro bowiem w określonym budynku prowadzona jest działalność lecznicza wykonywana w cyklu wielodniowym (jak w analizowanej sprawie) trudno nie uważać, że wsparciem takiej działalności jest zapewnienie pacjentowi noclegu i wyżywienia, zwłaszcza wyżywienia odpowiadającego procesowi leczenia (np. szczególnej diety, np. cukrzycowej, wątrobowej, wrzodowej itp., którą Skarżąca świadczy - zgodnie z ofertą - s. 24 akt administracyjnych)."

Odnosząc się zatem do stanowiska Wnioskodawcy zauważyć należy, że stawka podatku od nieruchomości, wynikająca z art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d UoPiOL i § 1 ust. 1 lit. d Uchwały będzie mogła być zastosowana w stosunku do takiej części budynku, która jest związana - choćby pośrednio - z udzielaniem przez podmiot powiązany świadczeń zdrowotnych, a zatem w stosunku do pomieszczeń:

- wykorzystywanych do świadczenia usług medycznych i laboratoryjnych,
- wsparcia działalności medycznej,
- administracyjnych,
- gospodarczo - użytkowych.

Równocześnie, pomieszczenia te nie będą mogły być wykorzystywane do prowadzenia innej działalności gospodarczej, niezwiązanej w żaden sposób z udzielaniem świadczeń zdrowotnych.

Zgodnie z przedstawionym przez Wnioskodawcę stanem faktycznym, część budynku zajmować będą pomieszczenia przeznaczone do prowadzenia usług weterynaryjnych (5% powierzchni całego budynku). Podkreślić należy, że usługi takie stanowią całkowicie odrębną kategorię działalności gospodarczej względem działalności leczniczej. Uregulowane one bowiem zostały w Ustawie z dnia 18 grudnia 2003 roku o zakładach leczniczych dla zwierząt, w którym to akcie prawnym przepis art. 1 ust. 1 wskazuje, iż: „Zakład leczniczy dla zwierząt jest placówką ochrony zdrowia i dobrostanu zwierząt utworzoną w celu świadczenia usług z zakresu medycyny weterynaryjnej, zwanych dalej "usługami weterynaryjnymi", z zastrzeżeniem art. 4 ust. 3, wyposażoną w środki majątkowe, a w szczególności w pomieszczenia, aparaturę i sprzęt dostosowane do zakresu świadczonych usług."

Usługi weterynaryjne nie zawierają w sobie żadnego bezpośredniego lub pośredniego powiązania z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu ustawy o działalności leczniczej. W związku z tym w takim zakresie, w jakim budynek będzie zajęty na prowadzenie działalności związanej z usługami weterynaryjnymi, nie będzie on objęty preferencyjną stawką podatku od nieruchomości, wynikającą z art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. d UoPiOL i § 1 ust. 1 lit. d Uchwały. Tym samym, na przedstawione organowi podatkowemu pytanie, czy stawka w kwocie 5,06 zł za 1 m² powierzchni użytkowej stosowana będzie do całej powierzchni nieruchomości budynkowej stanowiącej jej siedzibę, udzielić należało odpowiedzi negatywnej, bowiem w części - choć stosunkowo nieznacznej - stawka ta nie znajdzie zastosowania.

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą, stwierdzeniem jej wygaśnięcia lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku

niewuzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej. W zakresie związanym z zastosowaniem się do interpretacji, która uległa zmianie, której wygaśnięcie stwierdzono lub interpretacji nie uwzględnionej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej, nie wszczyna się postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe, a postępowanie wszczęte w tych sprawach umarza się oraz nie nalicza się odsetek za zwłokę.

POUCZENIE

Niniejsza interpretacja po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę zostanie niezwłocznie zamieszczona w biuletynie informacji publicznej (BIP) Urzędu Miasta Świętochłowice. Na niniejszą interpretację przysługuje Wnioskodawcy **prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach**, z/s ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2, za pośrednictwem Prezydenta Miasta Świętochłowice w trybie art. 50 i nast. ustawy prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (*ppsa* z dnia 30 sierpnia 2002r. tj. z dnia 22 listopada 2019r. Dz.U. z 2019r. poz. 2325 z późn. zm.). Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej interpretacji.

PREZYDENT MIASTA
Daniel Beger

Otrzymują:

- Adresat
- a/a WW
- BIP UM Świętochłowice

SKARBNIK MIASTA
Monika Tetla

RABCA PRAWNY
Artur Koziej
RD 24 693